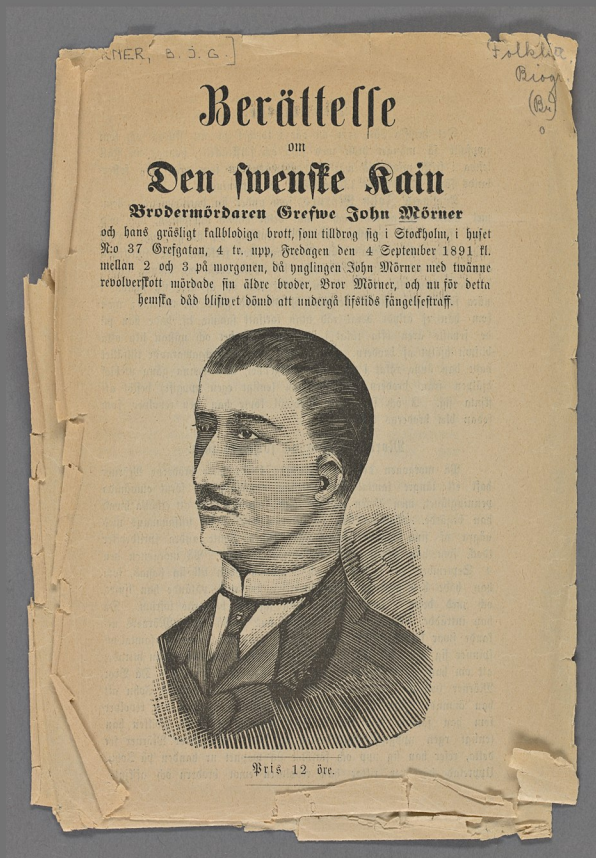

/ Mörner, Bror John Gustaf

Berättelse om den svenske Kain, brodermördaren ...

Tryck 18 G Br. Mörner, Bror John Gustaf

Tillkomstår 1892

Digitaliserad år 2015

National Library
of Sweden

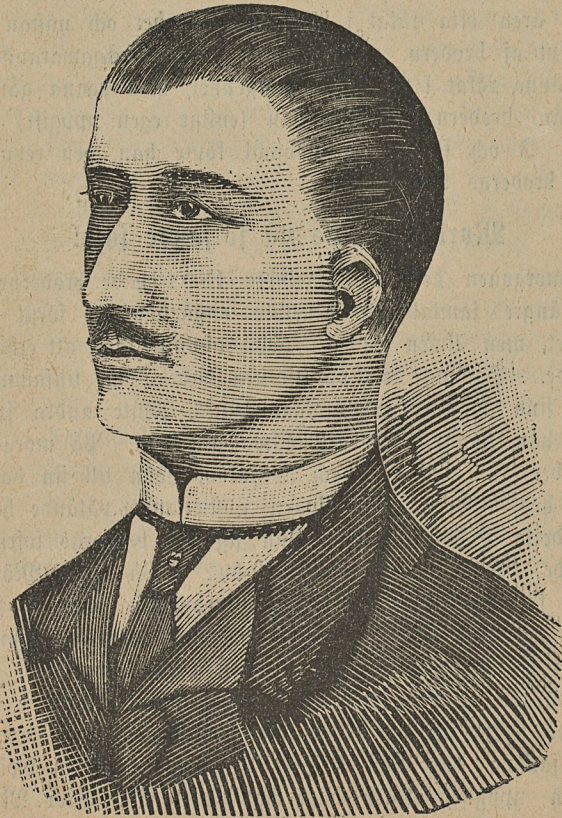
Berättelse

om

Den swenske Cain

Brodermördaren Grefwe John Mörner

och hans gräsligt fallblodiga brott, som tilldrog sig i Stockholm, i huset N:o 37 Grefsgatan, 4 tr. upp, Fredagen den 4 September 1891 kl. mellan 2 och 3 på morgonen, då ynglingen John Mörner med tvånné revolverskott mördade sin äldre broder, Bror Mörner, och nu för detta hemska död blifwet dömd att undergå lifstids fängelsestraff.

Pris 12 öre.

Berättelse.

Det hemiska dåd, som wi här i forthet gå att skildra och som uppfyllt så mångt bröst med fasa och förfräckelse, hoppas wi skall lesiwa i frifft minne så wäl hos hufwindstadens som wårt kära fosterlands söner och döttrar till warning och befinning.

Ynglingen **John Mörner**, som under sin barndomstid i hemmet åtnjöt en wärdad och i alla delar bildad uppfosttran, war wid tiden för denna hemiska tilldragelse omkring 24 år gammal. Han hade under sina senaste år ådagalagt stor förkärlek för spirituösa drycker och ett i allo utswäfwande lif. För dessa och många andra fel hade han ofta såwäl af sin broder som ock af flere till honom i nära förhållande stående personer blifwit med goda råd warnad; men som han ej åtkydt deras råd utan fortsatt samma lif, hade han på de senaste åren ofta råkat i penningförlägenhet och nästan lika ofta blifwit hjälpt af brodern. Äfwen wid det nu ifrågawarande tillfället hade han ånyo råkat i en dylik förlägenhet, men denna gång uteblef hjälpen från brodern, hwarför han (enligt egen uppgift) beslöt att skjuta sig. I och för detta ändamål köpte han den revolver, som sedan blef broderns bane.

Mordet begids på följande sätt:

På morgonen den 3 September 1891 hade bröderna Mörner haft ett längre samtal fins emellan angående det förut omnämnda penninglånet, men äfwen nu blef John afswifad utan att erhålla hwad han begärde. Samma dag på aftonen hade John tillsammans med några af sina wänner inmundigat punsch jämte andra spritdrycker (dock, som han påstår, utan att blifwa berusad). På morgonen den 4 September kl. mellan 2 och 3 ankom John till sin bostad, som han hade hos brodern. Infkommen i sitt rum, påtände han ljuset, och med detta i handen begaf han sig till broderns sofrum. Då han inträdde, frågade han: "Sofwer du?" På Bror Mörners nekande swar framstiger han till broderns säng, där ånyo ett samtal utspinner sig om hans swåra penningförlägenhet, hwarwid John yttrade, att om han ej nu blefwe hjälpt, måste han göra konkurs. Då Bror Mörner swarade att skulderna ändå wore obetalda, yttrade John att han ännade skjuta sig, och i det samma framtager han den revolver som han samma dag köpt i Herr Widfors butik och hwilken han (enligt egen uppgift) riktade emot sig själf. Då Bror Mörner ser detta, reser han sig upp och försöker slå wapnet ur handen på John. Appretad häröfwer, riktar han revolvern emot brodern och affskjuter

t första skottet, som inträngde midt i pannan, och Grefve Bror Körner föll för det samma baklänges i sängen. Besinnande sig ett ögonblick, afföt han det andra, som inträngde i högra tinningen. Efter föröfwadt brott, genomfötte han Bror Mörners rum och tillnyade sig de penningar, han kunde komma öfver; sedan begaf han sig till Nybrowiken och i densamma kastade han revolvern hwarmed en skjutit brodern. Därefter begaf han sig till ett för honom beaktant fruntimmer, hwarest han ämnade tillbringa natten. Men som han ej kunde finna någon ro, ty hans hittills slumrande själ började wakna, steg han upp och gick ånho till sin (som han trodde) redan döde broder. Anländ dit, olarmerade han genast husets invånare och telefonerade efter polis och läkare, sägande att Bror Körner blifwit mördad. Då ofwannämnda personer anländt till olycksfället, ställde han till den ännu ej döde brodern flere frågor, af hwilka somliga besvarades otvdyligt och somliga icke alls; allt detta endast för att bewisa att han wore ofskyldig till brottet och för att ej blifwa misstänkt. På Lördagen den 5 September inköpte han wisfa till sorgdrägten hörande persedlar för de från den mördade brodern stulna penningarne. Samma dag emottog han wid Centralstationen Grefwinnan Mörner, som från en kortare resa nu anlände för att finna sin älskade make döende, samt gjorde henne sällskap till Sofiahemmet, där den sårade, men dock ännu lefwande brodern vårdades. Han afled först Söndagen den 6 September kl. half 7 f. m., lugnt och stilla. Då misstankar mot John Mörner redan wid första tillfället uppsått, blef han strax efter broderns död häktad och införpassad till Stockholms cellfängelse, där han under tårar afhöorde sin dom den 5 December samma år. Domen lydde på lifstids fängelse för mord och för stöld från den mördade till 2 år samt medborgerligt förtroende förlustig i 2 år utöfwer strafftiden.

Mätte Gud i sin nåd under hans strafftid lära honom att betänka huru illa han handlat hafwer, ty wi kunna med skäl säga, att han förer sina föräldrar med sorg i grafwen.

Sång.

Kom, o mänska och hör, hwad som sünnet ditt rör!
Det är fasa och brott utan hejd.
Det är mord, det är brott genom mördande skott
Af John Mörner mot brodern, sin bror.

Uti lugn hwilar hufvudstaden, i ro;
Allt är stilla och fridfullt i den,
Då en yngling af anor i wärenes knopp
Stör des frid med ett sjasansfullt brott.

För utswäfning och nöjen han jämt warit swag;
Därför ofta i penningebrist.
Och hos brodern, som redan förut lämnat hjälp,
Han på nytt samma anhållan gör.

Men som nefad han bles, han i wredenes mod
Sig till brodern i natten beger,
Och i uppbrusadt sinu han nu ropar så här:
"Pengar, annars så skjuter jag dig!"

Och så tager han fram den revolver, han köpt,
För att därmed fullborda sitt dåd.
Och ett skott fyrar af emot broderen sin,
Som ej ringaste ondt wet utaf.

Ännu ett skott han skjuter, se'n wänder han sig
Selt kallblodig från offeret sitt
För att tillegna sig hwad han nyss har begärt
Utaf brodern, som sünmar i blod.

Till Nybrowiken han hastar, der kastar han bort
Sitt wapen, som brände hans hand,
För att därmed ge sken att det icke war han,
Som föröswat det gräsliga dåd.

Men han gripen dock blir utaf rättwisans hand
Och i fängelse föres allt fort.

Och till lifstiden dömd att i fängsligt förwar
Där försona hwad ondt han har gjort.

O, i ynglingar alle, som hören härpå,
Tagen warning utaf mina ord:
Att hwad hälst, som Er möter på jordlifswets stig,
Söj ej wapen mot någon till mord!

(Eftertryck förbjudes. Se Tryckfrihets-Förordningen.)